

HAZA A MAGASBAN
ÉS A MÉLYBEN

*Székely eleinké volt
Valaha e só és a joga,
Nem kellett hozzá pénz, bolt,
S nem mart más, csak az idő foga.
Hogy a só mily nagy érték,
Tudta király és fejedelem,
Kik az országért mérték,
S fehérary lett, jövedelem.
Bár át- és átrajzolta
Márs a határt többször köröttünk,
Akkor is miénk volt a
Sóhát, a mély s az ég fölöttünk.*

*Fivéremnek kenyeret,
Vándornak gyógyító levegőt,
Nekem tág játékkeret
Adott e só, vággyal lebegőt.
Szólt benne nem csak egy kor
Temploma kórus-zendítetten,
S ott lent, segédként egykor
Még keskenyfilmet vetítettem.
Most megnyílt az ég, az ár,
Víz foglya lett e kincsesbánya,
Föld torkát nem óvja zár,
S nem csupán e táj népe bánja.*

*Összeállt a szörny, akár
Utópisták műteremtménye,
Nem egy sejtéből nőtt a kár,
Hozta érdekek kedve, kénye.
Kéz legyen a lapáton,
Jön még ily' pokoli zivatar,
Kell a legény a gáton,
Ha lép, ha nem a Sóhivatal.*

2025. június 4.